

Universitätsbibliothek Paderborn

**R. P. || Lv dovici || De Ponte Vallis-|| Oletani, È Societate ||
Jesv Theologi.|| De || Christiani hominis || Perfectione In
Qvo-|| libet eius Vitæ genere.|| Tomi Qvatvor.||**

Quorum argumenta ex S. Rvth Historia præcipué desumpta

In Qvo Agitvr Nominatim De Sacerdotibus, Confessarijs, Magistris siue
Doctoribus, Concionatoribus, Episcopis & alijs Prælatiſ, eorumque
Ministerijs - In ſeptem Tractatus distributus ...

Puente, Luis de la

Coloniæ Agrippinæ, 1629

§. III.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-45750](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-45750)

Sacerdotem indutum Ephod, respondebat dubijs, que ipsi proponebantur: ita nunc per Prælatos & Pastores Ecclesiæ docet, illuminat, ac dirigat Christianos omnes in ijs omnibus, quibus ad salutem consequendam opus habent. Ac propterea S. Gregorius dicit: locum in quo hæc verba cum lapidibus preciosis erant, vocatum *Rationale iudicij*: in testimonium rectæ rationis, iudicij, prudentiæ & sanctitatis, quibus ornatus esse debebat in sua gubernatione.

IN harum omnium virtutum ac Ministeriorum exemplar accipere debet Prælati non solum Christum D. N. ut dictum est, sed antiquitatem Sanctos, qui in eis præluxerunt. Et hoc ait idem S. Gregorius, significare quod b in duodecim preciosis lapidibus Pectorali sine Ratione, aliosque essent nomina duodecim Patriarcharum Israel, sicut etiã c nomina duodecim Apostolorum inscripta erant in duodecim lapidibus seu fundamentis ciuitatis ierosolymitane; ad significandum, Sacerdotem & Prælatum debere ante oculos suos, & pectus suum cum magno amore & affectu portare vitas exemplares duodecim Apostolorum, & reliquorum Sanctorum Episcoporum, ac Doctorum Ecclesiæ, ad præclaras eorum virtutes imitandas, & modum gubernandi, quem tenuerunt. Et quemadmodum sponfa faciebatur d fasciculum myrrhæ ex ijs, quæ dilectus eius fecit, ac perpellas erat; Scetinebat illum inter vbera sua ut ea aspiceret & imitaretur: ita Prælati merito sibi faciet fasciculum alium lapidum preciosiorum, virtutum scilicet Sanctorum Prælatorum, qui præcesserunt, illum que ponet ante pectus suum, ut præclara eorum exempla inspiciat & imitetur, & nitatur tale esse, quales illi fuerunt, preciosis scilicet lapis ac fundamentalis Ecclesiæ.

DENIQUE, quemadmodum nomina duodecim Patriarcharum Israel significabant etiã duodecim Tribus & familias totius populi Hebræi, erantque sculpta non solum in lapidibus preciosis, qui erant ad pectus Sacerdotum, sed etiã in duobus alijs qui erant super eiusdem humeros: ita significabant, Prælatum ratione officij sui debere omnes suos subditos in sua memoria, & ut Apostolus dixit, e in cor de suo præsentis habere; ut eos Deo offerat, pro eis orat, & singulos tanquam valde preciosos lapides magni faciat. Debet quoque super humeros suos portare onera omnium, subueniens eis, & in eorum periculis ac difficultatibus eos ita subleuans, ut que earum remedio apud Deum ita agens, atque si difficultates illæ ipsorum essent propria. Aduertat tamen Prælati: non satis esse, quod dicitur subditos gesserit in pectore, nisi etiã in humeris eos portet; neque enim posse commodè super humeros portare, nisi etiã gesserit in pectore: simul enim debet eos diligere, iuuare, & sustinere ac tolerare. Non sufficiet amor sine operibus; neque opera aderunt, ubi non est amor, nec ratio.

2 P Pastor
c 2.

b Exod 28
21. 29. idem
Beda apud
Lipomanii
c Apocal.
21. 14.

d cantu 1. 13

Ex S. Greg.
lib. 28. Moral.
c 6.

Ita Lipomanii.

e Philippi. 7.

rum onus ferre poterit, nisi amet. Hæc summa est virtutum ac Ministeriorum, quæ ad perfectos Episcopos ac Prælatos pertinent, quoniam autem singulæ harum rerum plures alias complectuntur ad huius status perfectionem, & animarum gubernationem necessarias: agemus de ijs quæ maioris sunt momenti in subsequentijs capitibus.

CAPVT II.

ONERA, DIFFICVLTAES AC PERICVLA
Praelationis

VM EXCELLENTIIS STATUS PRAELATIONIS operæ precium erit coniungere onera & obligationes eius, ac pericula ei annexa: vt quæ desideria aut timores alia excitant, temperent ac moderentur alia. Neque nimium censendum est, quod proximo capite dicebamus: Prælatos esse debere tanquam Angelos: siquidem S. Tridentinum Concilium Ecclesiarum regimen siue

Praelationem appellat *onus Angelicis humeris formidandum*. Horrendum enim est tot animarum onus portare, & earum omnium rationem reddere debere. Sentiebat Apostolus hoc onus, cum ad Corinthios scripsit *in timore & tremore multo fui apud vos*, Quod si Apostolus (ait S. Chrysostomus) timet hoc onus; & qui ad tertium cælum fuit raptus, tremit ad illud; & qui plus omnibus laborabat, & præstabat plura, quàm teneretur, tantæque erat charitatis, vt infirmaretur cum his, qui infirmabantur; ac diceret: optare se anathema esse à Christo pro salute fratrum suorum: quomodo igitur non tremet; qui nec illud præstant, quod præceptum est; magisque inclinant ad ea, quæ sunt ipsorum propria, quam ad bonum ouium suarum. Si iuberet, inquit, nauem inestimabilibus diuitijs repletam gubernare per mare turbatissimum, in numeris piratis repletum: timerem certè talem gubernationem suscipere: ne inter tot pericula, nauis periret, & ego cum illa. Quomodo igitur non tremam accipere Episcopatum, cui incumbit regere Ecclesie nauem, tot animabus oneratam: cum talis dignitas ab innumeris tentationum fluctibus, & horrendis hostibus oppugnetur? Qui autem hi fluctus: nisi inundationes cogitationum, de fidei, & curarum, quas excitat inanis gloria, desiderium placendi hominibus, ambitio honoris, prouentuum cupiditas, propensio ad delicias, pigritia, & laxitas in ipso officio, resistentia & contemptio hominum, & ira, quæ erumpit ad sumendam ultionem? Et quis

Eccc

poterit

Sess 6 de
creta de
Reform. c. 1.

2
21 cor. 2. 3.
Lib 2. de
Sacerdotio.
ante mediũ